

staae uforandrede. — Hertil kommer jo endnu Spørgsmaalet om Omkostningerne, der gjentagende er blevet berørt. Det er ikke blot, fordi man ikke klart kan see, hvilke Omkostninger det nærværende Lovforslag i og for sig vil medføre, at det kunde være ønskeligt at underkaste dette Spørgsmaal en grundigere Behandling, men man maa vistnok ogsaa gjøre sig Rebe for, hvad den øvrige tilbageblivende Deel af Retspleien vilde koste, og hvorvidt det ikke maatte være muligt gennem væsentlige Forandringer at formindste Omkostningerne derved. Alle disse Spørgsmaal forekomme mig at være af det Omfang og den Vanskelighed, at der ikke let vil kunne bringes Klarhed i dem ved Forhandlingerne her i Thinget, selv om man vilde nedsette et Udvalg, hvad der dog under de nuværende Forhold vilde være uhensigtsmæssigt. En saadan Klarhed vilde vistnok kun kunne bringes tilveie gennem en saadan commissorial Behandling, som den høitærede Minister har antydet. Man mener, at det skulde være en uoverkommelig Opgave for en saadan Commission tillige at fremkomme med Forslag til Omordning af den civile Retspleie. Jeg indrømmer fuldkomment, at denne Opgave er overordentlig vanskelig, men jeg kan aldeles ikke troe, at det skulde være saa uoverkommeligt ogsaa at bringe et Forslag frem til Omordning af den civile Retspleie. Selv om man imidlertid ikke kom hertil, vilde Commissionen i alt Fald kunne fremdrage alle de Hovedsynspunkter, som det er af Bigtighed at faae frem i den Henseende, og den vil kunne tilveiebringe saadanne Antydninger til Omordningen af den civile Retspleie, at det vilde være muligt at see mere klart i det foreliggende Lovforslag. Endelig vilde i en saadan Commission ogsaa Omkostningsspørgsmaalet kunne finde en mere udtømmende Behandling, end det hidtil har faaet og vil kunne faae, efter den Fremgangsmaade, som er bleven fulgt. Der er ogsaa andre Institutioner, med hvilke dette Lovforslag træder i nærmere Forbindelse, og med Hensyn til hvilke det ogsaa kunde være ønskeligt at see belyst de Forhold, hvori de vilde komme til at træde til den nye Institution. Jeg troer derfor, at det er rigtigere at standse med nærværende Sags Behandling paa det Punkt, hvortil den

er naaet efter en Erklæring, som tyder hen paa, at Regjeringen vil lade det være sig magtpaaliggende at samle alle de Oplysninger, som ere ønskelige til Sagens Fremme. Jeg skal altsaa henstille til det høie Thing, om det vil være rigtigt under den Mængde Sager, der foreligger Thinget til Behandling, at gaae ind paa en saa omfattende Sag som denne, blot for, saaledes som antydet af et æret Medlem for Sorø (Alberti), det kunde komme frem, hvilken Anstuelse Folkethingets Medlemmer maatte nære om eet og andet Punkt i dette Forslag, men uden at der fra nogen Side var en Overbeviisning om, at Forhandlingerne vilde lede til Sagens virkelige Fremme. Jeg anbefaler derfor Thinget at gaae ind paa den foreslaede Dagsorden.

Formanden: Jeg skal bringe i Erindring, at det kun er Forslaget om den motiverede Dagsorden, der for Tiden foreligger til Forhandling, og skal dernæst bemærke, at da Tiden allerede er saa langt fremrykket, vil jeg, hvis Flere maatte ønske at udtale sig herom, ansee det for rigtigt at standse Forhandlingerne for idag.

Mimestad: Maa jeg bede om Ordet.

A. Sage: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Da der er Flere, som begjære Ordet, vil jeg altsaa standse Forhandlingerne, idet jeg skal bemærke, at jeg vil sørge for, at Forslaget til den motiverede Dagsorden inden Mødet imorgen kan foreligge trykt til de Herrer Medlemmers Underretning.

Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der under Mødet er ombeest Endringsforslag til 2den Behandling af „Forslag til Lov om Afgivelse af Gruns m. m. til Bernbanens Vedligeholdelse“.

Ved Folkethingsmanden for Veile Amts 6te Valgkreds (Naben) har jeg modtaget en Adresse med 52 Underskrifter af Beboere i Heils Sogn i Veile Amt, hvori de udtale sig imod det forelagte „Udkast til Lov om Valg- og Hjælpepenigheder;“ denne Adresse vil efter den nævnte ærede Folkethingsmands Ønske blive henlagt i Ræfesalen.